TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, Leo Leino

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Vuoto kapitalistisessa rahanvaihtojärjestelmässä

Uutistiedot italialaisen keinottelijan Charles Ponzin "konkurssista" Bostonissa ovat yhtä epämääräiset kuin olivat Lontoon sähkösanomatiedot Koltshakin, Denikinin tai Judenitshin "suurista voitoista." Tuntuu siltä kuin tahallisesti tahdottaisiin peittää joitakin kansainvälisen rahanvaihtojärjestelmän heikkouksia.

Ponzista kerrotaan ihmeellisiä juttuja. Entisestä astiainpesijästä on tullut miljoneeri, 14—16 miljoonan dollarin omistaja kahdeksassa kuukaudessa, ottamalla vastaan sijoituksia kansalaisiltaan ja maksamalla 50 pros. voittoa kolmessa kuukaudessa. Jotakin on vinossa, kapitalistiset lehdet levittävät epäluottamusta herättäviä juttuja Ponzin rahallisista yrityksistä ja äkkiä syntyy huolestuneiden sijoittajien syökysy rahalaitosta vastaan. Suuret laumat seisovat kaduilla, vaatien pois rahansa. Ponzi on tyyni ja maksaa ulos kaikki vaatimukset. Hymyilee vain ja kehasee voivansa lyödä vaikka kahdeksan miljoonaa heti pöytään. Lehdet pitävät kaiken aikaa isoa melua Ponzin vararikkotilasta usuttaakseen tallettajia Ponzin kimppuun, samalla kun kerrotaan viranomaisten tutkivan kirjoja selville saadakseen vaillingit. Ei mitään vikaa löydy kirjoista. Ponzi julistetaan "ihmeelliseksi finanssineroksi" ja keinottelu jatkuu. Merkille on pantava, että Ponzin sanotaan tehneen suurimmat "ansionsa" viime aikoina, jolloin valtion virkailijat toimittivat tutkimuksiaan hänen liikkeessään ja että toisia samanlaisia liikkeitä perustettiin samoihin aikoihin. Ponzi oli luvannut sijoittajille ainoastaan 50 prosenttia voittoa 90 päivän kuluessa, mutta eräs kilpaileva liike, Old Colony Exchange Co. ilmotti antavansa sijoituksista 100 prosenttia voittoa 90 päivän kuluessa. Silloin tapahtui uusi käänne. Pintapuolisista uutistiedoista tulee siihen johtopäätökseen, että Ponzin ja muiden keinottelijain liikkeet suljettiin virkailijain "suorantoiminnan" kautta. Hanover Trust Co:n ovet suljettiin, vaikka laitoksessa oli suuria summia valtion varoja talletettavana, ettei Ponzi voisi jatkaa liikettään. Kun Ponzi ei voinut enää maksaa sijoittajille, julistettiin hänet "vararikkotilaan" ja teljettiin vankilaan, josta keinottelija kuuluu olevan mielissään. Nyt "etsitään" Ponzin omaisuutta, jotta voidaan maksaa suuttuneille sijoittajille. Ihmeellisintä koko jutussa kuitenkin on, että sijoittajat eivät ole suuttuneet Ponziin, vaan viranomaisiin, jotka estivät Ponzin maksamasta voittoja.

Miten on tämä selitettävissä? Muutamissa lehdissä on väitetty Ponzin ansainneen miljoonansa postihallituksen vaihtokupongeilla ja sen johdosta on tehty hyökkäyksiä postihallitusta vastaan. Postihallituksen edustajat Bostonissa ovat selittäneet, että postihallituksen vaihtokupongeilla on vaihdettu rahoja ainoastaan $500,000 tämän vuoden aikana, torjuen siten syytöksen. Samalla ilmotetaan, että Ponzin rahanvaihtoliikettä on postihallituksen toimesta salaisesti tutkittu jo viime helmikuulta alkaen, eli kohta senjälkeen kuin Ponzi alotti keinottelunsa.

Asian todellinen laita lienee se, että kansainvälisessä rahanvaihtojärjestelmässä on puhjennut "vuoto", jota ei ole voitu paikata kaikista tutkimuksista huolimatta tavallisilla kapitalistisilla finanssikeinoilla. Epänormaalinen rahan vaihtokurssi on sen synnyttänyt. Pienellä manipuloimisella ovat jotkut ovelat keinottelijat ymmärtäneet käyttää tilaisuutta hyväkseen ja tehneet miljoonia, kuten Ponzi. Hän ei suinkaan ole ainoa, joka siten on rikastunut. Jos keinottelu olisi saanut häiriintymättä jatkua olisi seurauksena piankin ollut vakava rahapaniikki ja tämän pelossa ryhdyttiin keinottelijoiden toiminnalle asettamaan keinotekoista sulkua. Kahdeksan kuukauden tutkimisen jälkeen ovat viranomaiset yhtä visusti kuin Ponzikin pitäneet salassa nämä nopeasti rikastuttavat menettelyt rahan kansainvälisessä vaihtojärjestelmässä.

ENGLANNIN SUHTEISTA VENÄJÄÄN

Krassinin neuvottelujen keskeyttäminen Lontoossa on osottautunut vain diplomatiseksi manoveriksi, eikä neuvottelujen keskeyttämistä lainkaan hyväksytä Englannissa. Vanhoillisetkin lehdet selittivät hetimiten, että neuvottelut Lloyd Georgen ja Krassinin kesken eivät suinkaan ole keskeytetyt ainaiseksi. Muuan lehti, joka ei suinkaan ole radikalisuudella pilattu, selittää avoimesti, että jos vastaisuudessa niin kävisi, niin merkitsisi tämä katastrofia, jonka seurauksia ajatellessaan kaikkien tervejärkisten miesten olisi pakko häpeillen peittää päänsä käsillään. Lehti selittää käsityksenään edelleen, että niin hyvin äärimäiset vasemmistoainekset Moskovassa kuin äärimäiset oikeistoainekset Pariisissa ja Lontoossa ovat yhtä suuressa määrin "bolshevikeja", ja molemmat nämä ryhmät myöskin toivovat neuvottelujen raukeamista. Mutta on kuitenkin olemassa eräs eroitus. Kun Lenin ehkä haluaa sodan uusiutumista siinä mielessä, että se aikaansaisi Englannissa vallankumouksen, ei taantumuksellisilla oikeistobolsheviikeilla lännessä ole mitään politiikkaa. Ja sillä välin kuin Lontoossa jatketaan pikkumaista esiintymistä Krassinia kohtaan valloittavat Ruotsi, Tanska, Viro, Saksa, Amerika ja Tsekko-Slovakia venäläisiä markkinoita.

Ja tämä vanhoillinen Lontoon lehti tulee lopulta siihen kysymykseen, jota viime aikoina on yhä useammin pohdittu englantilaisessa lehdistössä, nimittäin Venäjän poliittiseen tunnustamiseen. "Puhtaasti taloudelliset neuvottelut ovat jo huomattavasti edistyneet huolimatta niitä kohdanneista vastuksista. Brittiläiset kaupparliikkeet ovat tehneet väliaikaisia sitoumuksia toivossa, että poliittinen sekamelska pian selvitetään. He näkevät niiden tavarain, joita Englanti juuri nyt mitä kipeimmin kaipaa, siirtyvän kilpailijain haltuun, jotka tämän kautta pääsevät suuresti edelle. Länsimaiset politiikot yrittävät turhaan ratkaista tuota mahdotonta tehtävää: edistää taloudellisia neuvotteluja myöntämättä samaan aikaan myöskin poliittista tunnustusta. Tämähän on mielikuvituksellista sanaratsastelua. Sen sijaan että tekopyhästi odotetaan tyydyttäviä vakuuksia Moskovasta, tulisi ottaa todlasiat sellaisinaan muistaen, että jokaisella kysymyksellä on kaksi eri puolta. Jos me pyrkisimme todistamaan, ettemme haudo mitään hyökkäyssuunnitelmia Venäjää vastaan, niin antaisi Venäjä kyllä puolestaan toivotut vakuudet vankien ja propagandan harjottamisen suhteen. Ruotsin esimerkki todistaa tämän. Jos poliittinen sekasotku saadaan selviämään Krassinin palatessa, voi kaikki vielä kääntyä oikein päin."

Kysymys diplomaattisten välien jälleen aloittamisesta samanaikaisesti kaupankäynnin alkamisen kanssa on viime päivinä työntäytynyt yhä enemmän etualalle.

"PÄÄOMIEN LAKKO"

Pääoman omistajat aikovat tehdä lakon.

Ihmeellistä — "ovatko radikaaliset unionistit opettaneet hyödyllisen tuotannon harjoittajille moisen turmiollisen keinon". Näin valittelee muuan porvari. Tyhmyydessään tietysti.

Viranomaiset ovat tutkimassa miksi Lawrencen villamylly-yhtiö on työn lopettanut 15,000 työläiseltä. Tutkijat havaitsevat, että samanlaisissa oloissa villamyllyt käyvät täydellä voimalla monilla muilla paikkakunnilla ja nyt puhutaan estetuomiosta villakapitalisteja vastaan etteivät ne saisi asettaa tuotantolaitoksia seisomaan ja estää työläisiä työstä.

Ne ovat tietysti vain leveitä puheita. Suurkapitalistit suunnittelevat paniikkia. Eräät asiantuntijat väittävät, että ennen marraskuuta erotetaan yli puoli miljoonaa työläistä eri teollisuuslaitoksista. Vaalit toimitetaan oloissa, jolloin työläiset ovat työnetsinnässä ympäri maata. Työläiset eivät saa tilaisuutta äänestää. Työläisiä aijotaan muutenkin kurittaa paniikin kautta. Unioiden valta pitäisi murskata ja elintasoa pitäisi polkea, jotta riisto-osuudet tulisivat vielä suuremmiksi. Kotimaan työväenluokkaa täytyy riistää koska ulkomaisten markkinoiden huono tila ei anna hyviä mahdollisuuksia ulkomaisen riistämiseen. Tämän vuoksi pääomat ovat "lakkoon menossa", eikä ole estetuomioita saatavissa pääomia vastaan.

VANHOILLISET UNIONISTIT RIKKUREINA

Butte Bulletin kertoo, että kaivostyöläisten lakko Sandonissa, B. C., jatkuu ennallaan. Työläiset ovat järjestyneet yhteen suureen unioon. Mutta tätä uniota siellä vastustaa Amerikan Työväenliitto ja sen alajärjestöt. Bulletinin tiedottaja kertoo, että lakonrikkurien luku on vähäinen huolimatta siitä, vaikka eräs vanha Lännen Kaivosmiesliiton organiseeraaja ja nykyisen Mine, Mill and Smelter Workers union toimeenpanevan komitean jäsen tekee kaikkensa saadakseen rikkureita työhön. Kaivostyöläiset alueella ovat päättäneet taistella lakkonsa voittoon. Tosiasiallisesti lakko olisi jo kokonaan voitettu ilman noita vanhoillisen unionismin rikkureita. Lakon aikana on uuden union jäsenmäärä lisääntynyt. Muillakin paikkakunnilla kaivostyöläiset liittyvät O. B. U:n ja sen kautta luovat paremman järjestön. — Sandonin rikkurit värvätään muilta paikkakunnilta, etupäässä New Denveristä. Se on lakonrikkurien luvattu kämpikkö. Joku vuosi sitten Silvertonin kaivostyöläiset olivat lakossa ja siellä jo silloin New Denverin union presidentti, vanhoillisen unionismin tukipylväs, oli ensimäinen joka meni rikkuriksi. Tämä sama johtaja ja hänen seuralaisensa nyt esiintyvät rikkureina Sandonissa.

Tämä ei ole ensimäinen uutinen, jossa kerrotaan kuinka vanhoilliset unionistit ovat Canadassa yhdistyneet työväenluokan luokkaunionismia vastaan ja yhdessä työnteettäjien kanssa käyttävät kaikki saastaisetkin keinot työläisten orjuuteen painamiseksi.

GOMPERS JA SOSIALISMI

"Kommunismi ja sovietismi tuhoaa uniot, siksi niitä on vastustettava".

Noin haasteli Gompers viimeisessä A. F. of L:n konventsionissa. Konventsionin enemmistö nyökäytti päätään myöntymisen merkiksi. Konventsioni osotti, että tämä Amerikan suurin työväen liitto on maailman taantumuksellisimpien kapitalistien liittolainen.

Sosialismi vaiko kapitalismi on se, joka tuhoaa uniot? Mitä puhuvat numerot?

1914 oli Unkarin ammattiunioiden jäsenmäärä 51,510. Vuoden 1919 ensimäisellä vuosipuoliskolla, jolloin sosialistit valitsivat maassa, nousi unioiden jäsenmäärä 1,422,420:een. Saman vuoden loppupuoliskolla, gompersien ihailemien kapitalistien hallituksen aikana, valkoisen terrorin aikana, laski unioiden jäsenmäärä 224,408:een. Kuinka paljon se tämän vuoden ajalla on laskenut, siitä ei ole vielä numeroita nähtävissä.

LAKOT VENÄJÄLLÄ

"Prawda" lausuu tyytymättömyytensä sen johdosta, että lakot ja levottomuudet työläisten keskuudessa eivät vieläkään ole lakanneet. Lehti huomauttaa, ettei vallankumous ole huoletonta pyhänviettoa, eikä autereisessa avaruudessa leijailemista. Kirjottajan sanojen mukaan eturivin proletaarit ovat monasti selittäneet joukoille voittamattomien objektiivisten olosuhteiden merkityksen Venäjän taloudellisen elämän rappeutumisessa. Ei ole ihmeteltävä että siellä missä on menshevikejä on myöskin lakkokomiteoita. Merkityksellinen on äskeinen yritys pysähdyttää työt eräällä tärkeimmistä sotavarustustehtaista. — Sosialidemokraatti-menshevikit ovat olleet tässäkin tapauksessa aiheuttajana.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Ammattijärjestöjen tehtävät Venäjällä

Sinovjev kirjotti Venäjän kommunistipuolueen kongressille alustavat teesit puolueen ja ammattijärjestöjen suhteista ja toimintamuodoista. Nämä teesit hyväksyttiin kongressin päätökseksi. Ensimäisenä kohtana näissä teeseissä oli luku nimeltään: "Mitä ovat ammattijärjestöt?" Tämä kohta kuuluu seuraavasti:

Saadaksemme täysin selväksi kysymyksen puolueen ja ammattijärjestöjen keskinäisistä suhteista on ennen kaikkea välttämätöntä antaa tarkka määrittely siitä, mitä tarkotetaan sanalla "ammattijärjestöt" (uniot).

Vallankumouksellisen marxilaisuuden katsantokannalta katsoen eivät ammattijärjestöt ole vain työläisten järjestöjä, "joitten tarkotukena on taistella palkkakysymyksistä ja korkeimman palkan puolesta" (Webbpuolisojen määrittely), eivätkä myöskään työläisyhdistyksiä, joitten tarkotuksena on avustaa ja tukea jäseniään työttömyyden aikana ja suojella itseään palkkasopimuksilla (Brentanon ja Sombartin määritelmä). Bolshevismi ei myöskään ole hyväksynyt Toisen Internationalen määritelmää ammattijärjestöistä, jonka mukaan ne ovat "määrätyn ammatin palkkatyöläisten pysyviä järjestöjä työsuhteitten parantamiseksi ja taistelemiseksi työsuhteitten huonontamista vastaan kapitalistisen yhteiskuntajärjestelmän puitteissa" (Itävallan ammattijärjestöliikkeen johtajan Adolf Braunin määritelmä, johon saksalainen Legien yhtyi ja osaksi myös Bebel kannatti). Jo vuonna 1913 määrittelivät bolshevikit ammattijärjestökäsitteen polemiikissaan menshevikejä vastaan seuraavaksi:

"Ammattijärjestö on määrätyn tuotantoalan (eikä määrätyn ammatin) työläisten pysyvä järjestö tarkotuksella ensi sijassa johtaa työläisten taloudellista taistelua ja tarkotuksella jatkuvasti ottaa osaa, toimia käsi kädessä köyhälistön poliittisen puolueen kanssa työväenluokan vapaustaistelussa palkkaorjuuden hävittämiseksi ja sosialismin aikaansaamiseksi."

Tätä määritelmää on nyt laajennettava.

Sitten vuoden 1913 on Venäjällä tapahtunut mitä suurimpia muutoksia. Valta on työläisten käsissä. Porvaristo on ilman valtaa.

Tämän johdosta ovat luonnollisesti ammattijärjestöjen tehtävät Venäjällä huomattavassa määrässä muuttuneet. "Lokakuun vallankumous, joka otti vallan porvaristolta työväenluokalle ja köyhille talonpojille, on yleensä antanut kaikille työväenjärjestöille ja niitten mukana ammattijärjestöille, aivan uudet toimintaehdot." Niin kuului ensimäisen yleisvenäläisen ammattijärjestökongressin päätös, joka tehtin vuoden 1918 alkupuolella.

Ennen kaikkea ei ammattijärjestöjen tarvitse nyt Venäjällä huolehtia työläisten työvoiman myymiskysymyksestä. Entistä työnantajaa, työvoiman ostajaa ei enää ole olemassa. Keskikokois- ja pientyönostajaa vastaan taistelee ei ainoastaan ammattijärjestöt, vaan niitten rinnalla koko neuvostokoneisto. Venäjän nykyisissä oloissa ei ammattijärjestöjen tarvitse kerätä lakkokassaa, ei tarvitse järjestää minkäänlaista taloudellista avustusta j.n.e.

Mitkä ovat sitten Venäjän ammattijärjestöjen nykyiset tehtävät?

"Työläisten ammattijärjestöjen nykyinen huomio on kiinnitettävä talousjärjestämisen alalle." Niin kuului ensimäisen yleisvenäläisen ammattijärjestöjen kongressin ohjelman loppulause, jonka me puolueen keskuskomitea nnimessä ajoimme päätökseksi.

Siihen kysymykseen, mitä ammattijärjestöt ovat tätä nykyä Venäjällä, voi vastata seuraavasti:

"Tuotantojärjestö on Venäjällä nykyisin kaikkien määrättyjen tuotantoalojen työtätekevien pysyvä järjestö tarkotuksella olla köyhälistön diktatuurin nojapylväänä talousjärjestämisen alalla."

Nykyinen tuotantojärjestö, joka — kommunistisen puolueen johdolla — ottaa tarmokkaasti osaa köyhälistön koko taisteluun yhteiskunnan muuttamiseksi kommunistiseksi ja luokkien poistamiseksi, panee toimintansa pääpainon talousjärjestämisalalla seuraaviin seikkoihin:

1) kaikin puolin ottaa osaa tuotonnon järjestämiseksi kommunistiselle pohjalle Kansantaloueneuvoston osastojen kautta;

2) samoin ottaa kaikella tarmollaan osaa sodan ja pulien horjuttamaan tuotantolaitoksen uudelleen luomiseksi;

3) rekisteerata ja jakaa koko maan työvoimat;

4) ottaa osaa vaihdon järjestämiseksi kaupunkien ja maaseudun välille jako-orgaanien kautta;

5) toimia yleisen työvelvollisuuden toteuttamiseksi;

6) tukea valtion avustuslaitoksia;

7) avustaa kaikkien pulakysymyksien ratkaisua;

8) kaikella tavalal avustaa köyhälistön puna-armeijan rakentamista;

9) täydellisesti tukea ja avustaa työarmeijaa;

10) huolehtia työnsuojeluksesta; taistella kaikkia itsekkäitä, ahtaita ryhmäpyrkimyksiä vastaan, joita niitten työläisten keskuudessa, jotka takapajuisuutensa johdosta eivät vielä käsitä eroa tavallisen työnantajan ja köyhälistön valtion välillä, vieläkin ilmenee.

Tämänlaatuista tulee meidän ammattijärjestöjemme toiminnan olla.

Nykyaikaiset tuotantojärjestöt, jotka ovat kommunismin käytännöllisiä kouluja köyhälistön ja puolikköyhälistön parhaimmille voimille, tulevat yhä suuremmassa määrässä osiksi valtiovallan koneistosta; ammattijärjestöistä tulee työväen valtion yksi orgaani ja järjestyvät köyhälistön diktatuurin historiallisen muodon, neuvostojen, alaisiksi.

Puolueen on mitä päättävimmin vastustettava kaikkia sellaisia yrityksiä, joitten tarkotuksena on alentaa tuotantojärjestöjen merkitystä ja muuntaa niitä sellaisiin muotoihin, jotka ovat ajastaan takapajulla.

Meidän ohjelmamme on täysin oikeassa siinä kun se viittaa siihen, että "yhteiskunnallistetun teollisuuden organisatsioonikoneiston täytyy ennenkaikkea nojautua ammattijärjestöihin." Edelleen painostetaan ohjelmassa, että tullakseen kykeneväksi tähän työhön ammattijärjestöjen "on yhä suuremmassa määrässä päästävä vapaiksi ahdashenkisyydestään." Tähän on puolueen kiinnitettävä huomiotaan; vain sitkeällä kasvatustyöllä näitten järjestöjen keskuudessa auttaa puolue tällaisen ahdashenkisyyden ja muitten järjestöjen huonojen puolien poistamista."

Eräs "diplomaattinen" puhe

Suomen porvarilehdet kertoivat joitakin aikoja sitten eräästä tärkeästä valtiollisesta edesottamisesta, joka oli tapahtunut Varsovan linnassa. Puolan valtionhoitaja Pilsudski oli ottanut vastaan sikäläisen Suomen edustajan Gyllenbögelin, ja oli tämä sanotussa tilaisuudessa pitänyt puheen, jonka kömpelyys, tekisipä mieli sanoa, tahdittomuus on omiaan herättämään eräänlaista huomiota.

Mainittu Gyllenbögel nimitettiin muistaaksemme joku aika sitten Suomen tunnustaessa Ukrainan hallitukseksi Petljuran "hallituksen" Suomen edustajaksi "Ukrainan hallituksen luona". Hänen lienee kuitenkin ollut perin vaikeata tavata tuota hallitusta, eikä hänelle liene ollut mahdollista edes löytää koko Petljuran valtakuntaa. Hän on siksi pysähtynytkin Puolan kauniiseen pääkaupunkiin ja siellä saatuaan toiset valtuudet päässyt audienssille Pilsudskin luo ja tällöin pitänyt, niinkuin jo huomautimme, verrattoman valtiollisen puheen.

Samaan aikaan kuin Suomen valtuutetut Tartossa hikoilivat rauhanpöydän ääressä saadakseen lopultakin siedettävät suhteet syntymään Suomen ja Neuvosto-Venäjän välille, puhuu "diplomaatti" Gyllenbögel Varsovassa asioita, jotka muussa paikassa puhuttuina sanottaisiin olevan pelkkää — palturia, mutta nyt Suomen edustajan ominaisuudessa lausuttuina herättävät varsin sekavia tunteita. Hän lausuu, että niin Puolaa kuin Suomeakin uhkaa edelleen sama vaara idästä ja että on edelleen valmistauduttava taistelemaan tätä vaaraa — Venäjää — vastaan. Todellakin omituista puhetta miehen suusta, jolla on tehtävänä edustaa Suomea ulkomailla. Niin mieluisilta kuin nämä sanat lienevät Puolan hallituksen korvissa kuuluneetkin, niin on kuitenkin jokaiselle koululapsellekin ilman muuta selvää, että Puola ja Suomi suhteessaan Venäjään ovat eri asemassa. Puola on avoimessa sodassa Venäjän kanssa, Suomi rauhanteossa.

Omituisesti huomauttaa Gyllenbögel lisäksi suomalaisten myötätunnosta Puolan kärsimyksiä kohtaan. Hän lausuu tämän myötätunnon vallinneen 50 vuotta. Miksi juuri niin kauan? Miksi ei yhtä hyvin pitemmän ajan ? Esim. silloin kun Suomen kaarti taisteli Puolan vapaussodan aikana puolalaisia vastaan? Missähän silloin Suomen porvarillisten puolalaisystävyys oikein oli?

Ehkä Gyllenbögelin tapaiset "diplomatit" tietävät sanoa sen?

Kirjallisuutta

SÄKENIÄ

Elokuun numero on ilmestynyt laajana ja monipuolisena.

Kansainvälinen katsaus sisältää Venäjän Kommunistisen puolueen yhdeksännessä kongressissa tärkeimpänä kysymyksenä ollen Venäjän tuotannollista elämää, työn järjestelyä ja työpakkoa koskevat päätökset.

Erinomaisen hyvä kaikkien niiden luettavaksi, jotka haluavat perusteellisesti tutustua niihin määritelmiin, joihin Venäjän uudelleen rakentamistyö perustuu. Tämä osa katsauksesta päättyy lauusntoon että ".....kaikkien maiden sosialistit vilpittömästi toivovat menestystä siinä venäläisille tovereille."

Tämä lausunto on kuitenkin väärä, sillä tunnettua on, että kaikissa maissa oikeisto-sosialistit — joihin myöskin lukeutuu Säkenien nykyinen toimitus — vastustaa ja häväisee sitä hallitusmuotoa, jolla Venäjän työväenvallan uudelleen rakentamistyö vain voi olla mahdollista.

Saksan valtiopäivämiesvaaleista osotetaan numeroilla eri puolueiden saavutukset ja selostetaan niiden valossa vaallen vaikutusta Saksan valtiolliseen elämään.

Ammatillinen Internationale ja Unkari kirjotus sisältää Amsterdamissa olevan ammatillisen Internationalen toimiston antaman julistuksen kaikille siihen kuuluville kansallisille järjestöille Unkarin työväen puolustamiseksi sitä kohdannutta valkoista terroria vastaan.

Myöskin käsitellään hiljan tapahtuneita hallitusvaihdoksia Europan eri maissa.

"Sotaorvot Suomessa" kirjotus esittää Suomen Sosialisen Aikakauskirjan mukaan tilastoja sotaorvoista Suomessa. Numerot puhuvat kaameaa kieltä Suomen taistelevan työväen lapsien asemasta.

"Kunnallinen vanhuus ja äitiysvakuutus Norjassa, on lyhyt yhteenveto sosialistien esittämästä ja osaksi jo käytännössä olevasta vanhuus- ja äitiysvakuutuksesta Norjassa.

"Karl Marx", englanninkielisten lähteiden mukaan Säkenille kirjotettu selostus on jatkoa edelliseen numeroon.

Kirjotus on historiallinen katsaus Marx'in elämäntyöhön ja hänen esittämiinsä oppeihin. Arvokas kirjotus luettavaksi, jotka pyrkivät tutustumaan tämän suuren tieteellisen sosialistisen liikkeen perustajan elämään.

"Punaisen orpolapsen tarina", on kertomus erään Suomen luokkasodan uhriksi joutuneen perheen kohtalosta.

"Neuvosto-Venäjän valtiomuodon pääpiirteet", on selostus Neuvosto-Venäjän valtiosäännöistä ja sen perustuslaista.

"Proletariaatin diktatuuri" nimisessä artikkelissa hyökkää kuuluisa Suomen oikeisto sosialisti J. W. Keto työväen diktatuuri aatetta vastaan. Sieppaamalla lauseen sieltä, toisen täältä Marx'in ja Engels'in mitä erilaisimmissa tilanteissa annetuista lausunnoista, koettaa kirjoittaja "todistaa" kuinka Lenin on erehtynyt kirjassaan "Valtio ja vallankumous" kuin hän väittää, että "..... Marx tarkoitti proletariaatin diktatuurilla polittisten oikeuksien riistämistä "riistäjiltä".

Tämä kirjoitus palvelee niitä työväenluokalle vahingollisia katsomuksia, jotka ovat oikeistolaisillemme ominaisia.

Voimistelu ja Urheiluosastossa on selostuksia idän urheiluseurojen kilpailuista. Kuvia liittyy urheiluosastoon, kuten muuhunkin osaan lehteä, runsaasti.

Seaside, Ore.

Harvoin näkee täältä kirjeitä Toverin palstoilla. Siitä voitaisiin ehkä päättää, että täällä olevat suomalaiset nukkuvat "herran unta". Mutta asia ei kuitenkaan ole niin. Valveilla ollaan täälläkin ja luokkatietoiset työläiset pysyttelevät aikansa tasolla. Ei tarvitse kauan heidän kanssaan jutella kuin huomaa, että heillä kyllä on selvillä taistelutavat sorrettujen oikeuksien voittamiseksi. Ja mukana ollaan myöskin yhteistoiminnassa vointimme mukaan. Lyhyen matkan takia voivat nuoret olla yhteisriennoissa Astoriassa ja vanhempikin väki silloin kun suinkin vaan on tilaisuutta. Ja kyllä meissä vielä herää innostus silloin tällöin antamaan tietoja Toverin palstoilla.

Toveria leviää täällä melkein jokaiseen suomalaiseen kotiin. Se onkin oikein. Kun "aasi-vainaja" kuoli niin sellaisetkin, jotka eivät ole ennen uskaltaneet tilata omaa äänenkannattajaamme, ovat nyt innokkaita Toverin lukijoita. Toveri onkin ollut heille korvaamaton tiedonväline. He ovat tulleet käsittämään tosiasioita oikeassa valossa, eikä vääristeltyinä, kuten "sydäntautinen" on heille niitä selittänyt. "Minullen kun uskottelivat, että Toveri olisi Jumalan pilkkaajain lehti ja se näkyykin olevan oikein kristillinen kun vaa-